

דייסה מגרזן

סיפורא עממי רוסי

פתחה לו אישה זקנה "כנס חייל!"
"ואולי ניתן אצלך גם לאכול דבר מה?"
הזקנה הייתה עשירה אבל קמצנית. אפילו קרח
בחורף לא הייתה נותנת.
"אוי, אישי הטוב, בעצמי עוד לא אכלתי היום..
אין לי כלום בבית!"
"אין אז אין" ענה החייל.

חייל זקן הלך הביתה לחופשה. התעייף בדרך
ונעשה רעב. עבר בכפר ושם ניגש לבית הראשון.
"אנא, תנו לעובר אורח לנוח קצת אצלכם!"

"תביאי סיר, תכף אראה לך איזו דייסה נבשל מהגרזן".
הזקנה הביאה סיר. החייל רחץ היטב את הגרזן, שם בסיר, הוסיף מים והניח מעל האש. הזקנה מביטה על החייל. לא מורידה עיניה ממנו.

ואז הוא ראה גרזן ללא ידית, מונח תחת ספסל.
"אם אין דבר אחר, אולי נוכל לבשל דייסה מהגרזן?"
בעלת בית הניפה ידיים "איך? איך אפשר לבשל דייסה מגרזן?"

"נו, איך?" שואלת הזקנה.
"עוד מעט מוכן" עונה החייל "רק חבל שאין
מלח."
"מלח יש לי מספיק. הנה."

החייל לקח תרוד, בחש בסיר, טעם...

החייל בישל, בחש בדייסה. והזקנה מביטה, לא
עוזבת עיניים ממנו.
"דייסה טעימה" אומר בסוף החייל "אילו רק
להוסיף קצת שומן, יהיה תבשיל נהדר!"
הזקנה מצאה גם שמן. הוסיפו לסיר.

החייל הוסיף מלח, שוב טעם ואמר "אי, אילו רק
להוסיף חופן גריסים!"
הביאה הזקנה גריסים מהמזווה "תוסיף, תוסיף,
שיהיה טעים יותר."

"מעולם לא חשבתי שמגרזן ניתן לבשל דייסה
כל כך טובה" השתוממה הזקנה.
והחייל אוכל, ורק מחייך תחת השפם.

"קחי עכשיו כף, בעלת בית!"
התחילו לאכול, שיבחו את הדייסה.

